

Примітки до фінансової звітності ТОВ "КУА "ЧІФ КЕПІТАЛС КОМПАНІ" 2019 рік

Розділ 1. Загальна інформація про ТОВ «КУА «ЧІФ КЕПІТАЛС КОМПАНІ»

Товариство з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «ЧІФ КЕПІТАЛС КОМПАНІ» є юридичною особою – предметом діяльності Товариства є управління активами інституційних інвесторів (інститутів спільного інвестування, недержавних пенсійних фондів, страхових компаній). Діяльність з управління активами інституційних інвесторів (діяльність з управління активами) становить виключний вид професійної діяльності та не може поєднуватись з іншими видами професійної діяльності на фондовому ринку, крім випадків, передбачених чинним законодавством.

Ідентифікаційні реквізити, місцезнаходження Компанії

Повне найменування Товариство з обмеженою відповідальністю "Компанія з управління активами "ЧІФ КЕПІТАЛС КОМПАНІ"

Скорочене найменування (за наявності) ТОВ "КУА "ЧІФ КЕПІТАЛС КОМПАНІ»

Організаційно-правова форма Товариство з обмеженою відповідальністю

Поштовий індекс 01103

Область, район Печерський район

Населений пункт м. Київ

Вулиця, будинок Військовий проїзд,1

Основні види діяльності

Код за КВЕД Вид діяльності

66.30 Управління фондами

64.30 Трасти, фонди та подібні фінансові суб'єкти

Інформація про державну реєстрацію

Серія і номер свідоцтва 1 070 105 0005 022107

Дата державної реєстрації 30.08.2006

Орган, що видав свідоцтво Печерська районна у м.Києві державна адміністрація

Зареєстрований статутний капітал (грн.) 10 730 640,00

Сплачений статутний капітал (грн.) 10 730 640,00

Товариство має такі ліцензії:

ліцензія серія АГ № 580141, видана НКЦПФР – 13.01.2012 року, строк дії ліцензії з 13.01.2012 року по необмежений, на здійснення професійної діяльності на фондовому ринку – діяльність з управління активами інституційних інвесторів (діяльність з управління активами).

Розділ 2. Основні положення облікової політики ТОВ «КУА «ЧІФ КЕПІТАЛС КОМПАНІ»

Основа підготовки фінансової звітності

Наведена фінансова звітність підготовлена відповідно до Міжнародних стандартів фінансової звітності („МСФЗ”), прийнятих Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку („РМСБО”), та тлумачень, випущених Комітетом з тлумачень Міжнародної фінансової звітності („КТМФЗ”).

Фінансова звітність за рік, що закінчився 31 грудня 2019 року, є фінансовою звітністю Компанії, підготовленою відповідно до МСФЗ. Нами не виявлено фактів, що свідчать про невідповідність річної фінансової звітності Компанії вимогам Міжнародних стандартів фінансової звітності.

Дана фінансова звітність була підготовлена на основі припущення щодо здатності Компанії продовжувати свою діяльність на безперервній основі і з урахуванням того, що вона продовжуватиме свою операційну діяльність у найближчому майбутньому.

Підготовка фінансової звітності вимагає від керівництва формування певних суджень, оцінок та припущень, які впливають на застосування принципів облікової політики, а також на суми активів та зобов'язань, доходів та витрат, відображені у звітності. Фактичні результати можуть відрізнитися від цих оцінок.

2. Основні положення облікової політики

2.1. Нові та переглянуті стандарти та інтерпретації

Стандарт застосовується ретроспективно, але надання порівняльної інформації не є обов'язковим. Дострокове застосування попередніх редакцій МСФЗ (IFRS) 9 (2009, 2010 і 2013) допускається, якщо дата першого застосування припадає на період до 1 лютого 2015. Застосування МСФЗ (IFRS) 9 не буде мати впливу на класифікацію та оцінку фінансових активів та зобов'язань Компанії.

МСФЗ (IFRS) 14 "Рахунки відкладених тарифних різниць"

МСФЗ (IFRS) 14 є необов'язковим стандартом, який дозволяє організаціям, діяльність яких підлягає тарифному регулюванню, продовжувати застосовувати більшість застосовуваних ними діючих принципів облікової політики щодо залишків по рахунках відкладених тарифних різниць після першого застосування МСФЗ. Організації, що застосовують МСФЗ (IFRS) 14, повинні представити рахунки відкладених тарифних різниць окремими рядками в звіті про фінансовий стан, а руху по таким залишкам - окремими рядками у звіті про прибуток або збиток і інший сукупний дохід. Стандарт вимагає розкриття інформації про характер тарифного регулювання та пов'язаних з ним ризиків, а також про вплив такого регулювання на фінансову звітність організації. МСФЗ (IFRS) 14 набуває чинності для річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2017 або після цієї дати.

Поправки до МСФЗ (IAS) 19 "Пенсійні програми з визначеною виплатою:

Внески працівників" МСФЗ (IAS) 19 вимагає, щоб організація враховувала внески працівників або третіх сторін при обліку пенсійних програм з визначеною виплатою. Якщо внески пов'язані з послугами, вони відносяться на періоди надання послуг як від'ємну винагороду. Поправки роз'яснюють, що якщо сума внесків не залежить від стажу роботи, організація має право визнавати такі внески в якості зменшення вартості послуг в тому періоді, в якому надані відповідні послуги, замість віднесення внесків на періоди надання послуг. Поправка набуває чинності для річних звітних періодів, що починаються 1 липня 2014 або після цієї дати.

МСФЗ (IFRS) 15 "Виручка за договорами з клієнтами"

МСФЗ (IFRS) 15 був випущений в травні 2014 і передбачає нову модель, що включає п'ять етапів, яка буде застосовуватися щодо виручки за договорами з клієнтами. Згідно МСФЗ (IFRS) 15 виручка визнається за сумою, яка відображає відшкодування, право на яке організація очікує отримати в обмін на передачу товарів або послуг клієнту. Принципи МСФЗ (IFRS) 15 передбачають більш структурований підхід до оцінки і визнанням виручки. Новий стандарт по виручці застосовується щодо всіх організацій і замінить всі діючі вимоги до визнання виручки згідно з МСФЗ. Стандарт застосовується до річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2017 або після цієї дати, ретроспективно в

повному обсязі або з використанням модифікованого ретроспективного підходу, при цьому допускається дострокове застосування.

Якщо інше не вказано вище, не очікується суттєвого впливу цих нових стандартів та тлумачень на фінансову звітність Компанії.

2.2. Суттєві положення облікової політики.

Дані Положення облікової політики застосовувалися послідовно до першого звітного періоду і порівняльної інформації за попередній період, що представлені в фінансовій звітності.

Функціональною валютою та валютою представлення фінансової звітності компанії є українська гривня. Ступінь округлення представленої звітності до цілих тисяч (1000)

2.2.1. Доходи та витрати. Визнання.

Комісії, а також інші доходи і витрати відображаються у відповідності з принципом нарахувань на дату надання відповідної послуги. У тому випадку, якщо Компанія виступає в якості агента, а не виконавця угоди, виручка, являє собою чисту суму комісії, отриманої Компанією. Процентні доходи та процентні витрати відображаються у складі прибутку або збитку з використанням методу ефективної процентної ставки. Дохід у формі дивідендів визнається у прибутку або збитку в той момент, коли у Компанії з'являється право на отримання відповідного платежу. Прибутки та збитки від перерахунку залишків в іноземній валюті відображаються в нетто-величині. Непроцентні витрати відображаються на дату отримання відповідних товарів і надання відповідних послуг, за винятком випадків, коли витрати пов'язані з передбачуваним зобов'язанням, в результаті якого зобов'язання і відповідні витрати відображаються у фінансовій звітності. Платежі за договорами операційної оренди визнаються у прибутку або збитку рівномірно протягом терміну дії оренди. Сума отриманих пільг зменшує загальну величину витрат з оренди протягом усього терміну дії оренди. Мінімальні орендні платежі за договорами фінансової оренди поділяються на дві складові: фінансові витрати і погашення зобов'язання з оренди. Фінансові витрати розподіляються по періодах протягом терміну дії оренди таким чином, щоб ставка, за якою нараховуються відсотки на частину зобов'язань з оренди, була постійною. Умовні орендні платежі відображаються в обліку шляхом перегляду мінімальних орендних платежів на термін, що залишився оренди, коли зникає відповідна невизначеність і розмір коригування орендної плати стає відомим.

2.2.2. Операції в іноземній валюті.

Операції в іноземній валюті обліковуються Товариством в функціональній валюті України — гривні по курсу Національного банку України на дату первісної операції. Монетарні активи і зобов'язання, виражені в іноземній валюті, перераховуються по курсу Національного банку України на звітну дату. Всі курсові різниці за монетарними статтями включаються у звіт про прибутки і збитки. Немонетарні статті, які оцінюються на основі історичної собівартості в іноземній валюті, перераховуються по курсу Національного банку України на дату первісної операції. Немонетарні статті, які оцінюються по справедливій вартості в іноземній валюті, перераховуються за курсами, що діяли на дату визначення справедливої вартості. Доходи та витрати, що виникають при перерахунку немонетарних статей, визнаються аналогічно доходам чи витратам по статті, що обумовила виникнення курсових різниць – в складі іншого сукупного доходу або в складі прибутку та збитку.

2.2.3. Податки.

Сума податку на прибуток включає суму поточного податку за рік і суму відстроченого податку. Податок на прибуток відображається у складі прибутку або збитку в повному обсязі, за винятком сум, що належать до операцій, відображаються у іншому сукупному доході, або до операцій з власниками, відображаються безпосередньо на рахунку власних коштів, які, відповідно, відображаються в іншому сукупному прибутку або безпосередньо у складі власних коштів.

Поточний податок на прибуток розраховується виходячи з передбачуваного розміру оподатковуваного прибутку за звітний період з урахуванням ставок з податку на прибуток, що діяли станом на звітну дату, а також суми зобов'язань, що виникли в результаті уточнення сум податку на прибуток за попередні звітні періоди

Відстрочений податок визнається стосовно тимчасових різниць між балансовою вартістю активів і зобов'язань у фінансовій звітності та відповідними податковими базами, які використовуються для розрахунку оподатковуваного прибутку. Величина відстроченого податку визначається виходячи з податкових ставок, які будуть застосовуватися в майбутньому, в момент відновлення тимчасових різниць, ґрунтуючись на діючих або по суті введених в дію законах за станом на звітну дату. Вимоги та зобов'язання по відстроченому податку згортаються в тому випадку, якщо є юридична підстава зараховувати один проти одного суми вимог і зобов'язань з поточного податку на прибуток, і вони мають відношення до податку на прибуток, що справляється одним і тим самим податковим органом з однієї і тієї ж оподаткованої компанії, або з різних оподатковуваних компаній, які мають намір врегулювати зобов'язання і вимоги щодо поточного податку на прибуток шляхом взаємозаліку або реалізувати вимоги і виконати зобов'язання одночасно. Вимоги по відкладеному податку відображаються в тій мірі, в якій існує ймовірність того, що в майбутньому буде отримано оподатковуваний прибуток, достатній для покриття тимчасових різниць, неприйнятих витрат по податках і невикористаних податкових пільг. Розмір вимог відстрочених податкових зменшується в тій мірі, в якій не існує більше ймовірності того, що буде отримана відповідна вигода від реалізації податкових вимог.

2.2.4. Основні засоби

Основні засоби - це матеріальні активи, що використовуються компанією з метою використання їх у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, якщо очікуваний термін його корисного використання (експлуатації), установлений засіданням виробничої комісії, більше року (операційного циклу). Статті основних засобів при первинному визнанні відображаються за вартістю придбання або виробництва. Об'єкти основних засобів обліковуються у фінансовій звітності за первісною вартістю/собівартістю за вирахуванням накопиченої амортизації та збитків від знецінення. Амортизація нараховується з моменту готовності до експлуатації. По земельних ділянках амортизація не нараховується. Строки корисної експлуатації засновані на оцінці управлінського персоналу того періоду, протягом якого актив генеруватиме прибуток. Амортизація нараховується за лінійним методом з урахуванням мінімально допустимих строків корисного використання основних засобів, встановлених податковим законодавством. Вартість основних засобів, яка підлягає амортизації, оцінюється як первісна вартість, зменшена на суму ліквідаційної вартості активів від нуля до 20%. Первісна вартість основних засобів збільшується на суму витрат, пов'язаних з поліпшенням об'єкта (модернізація, модифікація, добудова, дообладнання, реконструкція тощо), що веде до збільшення майбутніх економічних вигод, первісно очікуваних від використання об'єкта.

Доход або витрати, що виникають в результаті списання активу, (розраховані як різниця між чистими надходженнями від вибуття і балансовою вартістю активу),

відображаються у звіт про прибутки і збитки за той звітний рік, в якому визнання активу було припинено.

Ліквідаційна вартість, термін корисного використання і методи амортизації активів аналізуються у кінці кожного річного звітного періоду і при необхідності коригуються.

2.2.5. Нематеріальні активи

Нематеріальні активи, які були придбані окремо, при початковому визнанні оцінюються за первісною вартістю. Після початкового визнання нематеріальні активи обліковуються за первісною вартістю за вирахуванням накопиченої амортизації і накопичених збитків від знецінення. Нематеріальні активи, виготовлені усередині компанії, за виключенням капіталізованих витрат на розробку продуктів, не капіталізуються, і відповідні витрати відображаються у звіті про прибутки і збитки за звітний рік, в якому він виникли. Термін корисного використання нематеріальних активів може бути або обмеженим, або невизначеним. Нематеріальні активи з обмеженим терміном корисного використання амортизуються впродовж всього терміну і оцінюються на предмет знецінення, якщо є ознаки знецінення даного нематеріального активу. Компанією обрано прямолінійний метод нарахування амортизації нематеріальних активів. При цьому ліквідаційну вартість прирівнюємо до нуля. Період і метод нарахування амортизації для нематеріального активу з обмеженим терміном корисного використання переглядаються, як мінімум, у кінці кожного звітного періоду. Зміна передбачуваного терміну корисного використання або передбачуваної структури споживання майбутніх економічних вигод, включених в актив, відображається у фінансовій звітності як зміна періоду або методу нарахування амортизації, залежно від ситуації, і враховується як зміна облікових оцінок. Витрати на амортизацію нематеріальних активів з обмеженим терміном корисного використання визнаються в звіті про прибутки і збитки в тій категорії витрат, яка відповідає функції нематеріальних активів. Нематеріальні активи з невизначеним терміном корисного використання не амортизуються, а тестуються на знецінення щорічно або окремо, або на рівні підрозділів що генерують грошові потоки. Термін корисного використання нематеріального активу з невизначеним терміном використання переглядається щорічно з метою визначення того, наскільки прийнятно продовжувати відносити цей актив в категорію активів з невизначеним терміном корисного використання. Якщо це неприйнятно, зміна оцінки терміну корисного використання – з невизначеного на обмежений термін - здійснюється на перспективній основі. Доход або витрати від припинення визнання нематеріального активу розраховуються як різниця між чистим доходом від вибуття активу і балансовою вартістю активу, і признаються в звіті про прибутки і збитках у момент припинення визнання цього активу. Підприємство може переоцінювати об'єкт основних засобів, якщо залишкова вартість цього об'єкта суттєво відрізняється від його справедливої вартості на дату балансу. У разі переоцінки об'єкта основних засобів на ту саму дату здійснюється переоцінка всіх об'єктів групи основних засобів, до якої належить цей об'єкт.

Переоцінка основних засобів тієї групи, об'єкти якої вже зазнали переоцінки, надалі має проводитися з такою регулярністю, щоб їх залишкова вартість на дату балансу суттєво не відрізнялася від справедливої вартості. Компанія може здійснювати переоцінку за справедливою вартістю на дату балансу тих нематеріальних активів, щодо яких існує активний ринок. У разі переоцінки окремого об'єкта нематеріального активу слід переоцінювати всі інші активи групи, до якої належить цей нематеріальний актив (крім тих, щодо яких не існує активного ринку). Переоцінка нематеріальних активів тієї групи, об'єкти якої вже зазнали переоцінки, надалі проводиться з такою регулярністю, щоб їх залишкова вартість на дату балансу суттєво не відрізнялася від справедливої вартості. Зарахування до нерозподіленого прибутку перевищення сум попередніх дооцінок разом з сумою відновлення корисності над сумою зменшення корисності і

попередніх уцінок залишкової вартості раніше переоцінених об'єктів основних засобів та нематеріальних активів здійснюється при вибутті об'єктів на всю суму.

2.2.6. Знецінення основних засобів та нематеріальних активів

На кожну звітну дату Компанія переглядає балансову вартість своїх основних засобів та нематеріальних активів для виявлення будь-яких ознак того, що дані активи втратили частину своєї вартості внаслідок знецінення. За наявності таких ознак проводиться оцінка суми відшкодування відповідного активу для визначення розміру збитку від знецінення (якщо таке знецінення мало місце). Для цілей оцінки знецінення активи розподіляються на групи за найнижчими рівнями, для яких існують грошові потоки, які можна окремо ідентифікувати (одиниці, які генерують грошові потоки). Сума відшкодування являє собою більшу з двох величин: справедливої вартості, за вирахуванням витрат на продаж, та вартості використання. При оцінці вартості використання очікувані майбутні грошові потоки дисконтуються до їхньої теперішньої вартості з використанням ставки дисконту до оподаткування, яка відображає поточні ринкові оцінки вартості грошей у часі та ризиків, характерних для даного активу. Якщо, за оцінками, сума відшкодування активу (або одиниці, яка генерує грошові потоки) менша за його балансову вартість, то балансова вартість активу (одиниці, яка генерує грошові потоки) зменшується до суми його відшкодування. Збиток від знецінення визнається негайно у складі прибутку або збитку.

2.2.7. Запаси

Запаси відображаються за меншою з: первісної вартості або чистої вартості реалізації. Первісна вартість запасів включає витрати на придбання, мито, витрати на транспортування та вартість вантажно-розвантажувальних робіт. Первісна вартість визначається за методом „ФІФО” (перше надходження – перше вибуття). Чиста вартість реалізації визначається виходячи з розрахункової ціни продажу, за вирахуванням всіх очікуваних витрат на реалізацію.

2.2.8. Фінансові активи та зобов'язання.

Компанія кваліфікує свої фінансові активи як фінансові активи, відображені за справедливою вартістю через звіт про прибутки та збитки, позики та дебіторську заборгованість, а також інвестиції, утримувані до погашення, або інвестиції, доступні для продажу. Первісно фінансові активи оцінюються за їхньою справедливою вартістю. Фінансові активи визнаються у балансі, коли Компанія стає стороною договірних відношень. Визнання категорії фінансових активів здійснюється Компанією при їх первісному визнанні в обліку. Фінансові активи включають грошові кошти та їх еквіваленти, банківські депозити, дебіторську заборгованість. Непохідні фінансові активи з фіксованим або підданим визначенню розміром платежів та фіксованим строком погашення класифікуються в якості утримуваних до погашення у випадку, якщо Компанія має намір та здібна утримувати їх до строку погашення. Інвестиції, відносно яких період їх утримування Компанією не визначений, включаються в дану категорію. Після первісного визнання, утримувані до погашення фінансові активи, відображаються по амортизованій вартості з використанням метода ефективної відсоткової ставки за вирахуванням резерву під знецінення.

Списання фінансових активів.

Визнання фінансового активу (або частини фінансового активу чи частини груп фінансових активів) у фінансовій звітності припиняється у випадку, якщо:

- закінчився строк використання прав на отримання грошових потоків від активу;
- Компанія зберігає за собою право отримувати грошові потоки від активу, але бере зобов'язання передати їх негайно, без затримки третій стороні, або

- Компанія передала свої права або існуючі ризики, пов'язані з отриманням грошових потоків від активу, та або передала притаманні ризики і винагороди, пов'язані з активом, або не передала, а залишила за собою всі суттєві ризики і винагороди, пов'язані з активом, але передала контроль над цим активом.

Якщо Компанія передала всі свої права на отримання грошових потоків від активу, і загалом не передала і не залишила за собою всі суттєві ризики і винагороди, пов'язані з активом, і не передала контроль над активом, такий актив визнається такою мірою, якою Компанія бере участь у цьому активі.

Фінансові активи, доступні для продажу.

До фінансових активів доступних для продажу, Компанія відносить інвестиції в дольові та боргові цінні папери. Дольові інвестиції, класифіковані в якості доступних для продажу – це такі інвестиції, котрі не були класифіковані ні як доступні для торгівлі, ні як переоцінені по справедливої вартості через прибуток чи збиток. Боргові цінні папери в даній категорії – це такі цінні папери, які Компанія збирається утримувати у ході невизначеного періоду часу і котрі можуть бути продані для цілей забезпечення ліквідності або у відповідь на зміну ринкового середовища. Після первісного визнання Компанія оцінює їх за справедливою вартістю. Результати від зміни справедливої вартості доступного для продажу фінансового активу визнаються у власному капіталі з відображенням у звіті про зміни у власному капіталі, за винятком збитків від зменшення корисності та збитків від іноземної валюти, доки визнання фінансового активу не буде припинено. Якщо існує об'єктивне свідчення зменшення корисності фінансового активу, доступного для продажу, сума кумулятивного збитку виключається з власного капіталу та визнається у прибутку чи збитку. Неринкові акції, справедливу вартість яких неможливо визначити, обліковуються за собівартістю, за вирахуванням збитків від знецінення, якщо вони є.

Фінансові активи, утримувані до погашення.

До фінансових активів, утримуваних до погашення, Компанія відносить облігації та векселі, що їх Компанія має реальний намір та здатність утримувати до погашення. Після первісного визнання Компанія оцінює їх за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка, за вирахуванням збитків від знецінення, якщо вони є.

Зменшення корисності фінансових активів.

Якщо є явні ознаки імовірних збитків унаслідок зменшення корисності позик і дебіторської заборгованості, які обліковуються за амортизованою собівартістю, то сума збитку - це різниця між балансовою вартістю активу і оцінкою майбутніх грошових потоків (за винятком майбутніх збитків за позиками, які ще не понесені), дисконтованих за ставкою ефективного відсотка для цих фінансових активів (ставка ефективного відсотка обчислюється при первісному визнанні). Слід або безпосередньо зменшити балансову вартість активу, або здійснювати відрахування до відповідного резерву. Понесені збитки відображаються у звіті про сукупні доходи. Спершу Компанія оцінює ознаки зменшення корисності для кожного окремого істотного фінансового активу, а потім оцінюють окремо або разом ці показники для тих фінансових активів, кожний з яких окремо не є істотним. Якщо зменшення корисності для окремих фінансових активів не встановлено, незалежно від їх істотності, такі активи відносять до групи фінансових активів з подібним кредитним ризиком. Активи, оцінені окремо на предмет імовірних збитків внаслідок зменшення корисності, і які мають ознаки теперішнього або майбутнього зменшення корисності, не включають до числа тих, що оцінюються на загальних підставах. Якщо існують будь-які ознаки того, що збиток внаслідок зменшення корисності, визнаний у попередні періоди для активу, можливо, більше не існує, або, можливо, зменшився, такий збиток внаслідок зменшення корисності сторнується. Подальше сторнування корисності визнається у звіті про сукупні доходи у такому розмірі, що балансова вартість активу не повинна перевищувати амортизовану вартість активу на дату сторнування.

2.2.9. Грошові кошти та їхні еквіваленти Грошові кошти та їхні еквіваленти включають готівкові кошти, поточні та кореспондентські рахунки, депозити типу "овернайт" і короткострокові депозити в банках з початковим терміном погашення три місяці і менше.

2.2.10. Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість класифікується як короткострокова, коли її погашення очікується протягом дванадцяти місяців після звітної дати. Короткострокова дебіторська заборгованість, на яку не нараховуються відсотки і стосовно якої вплив застосування методу ефективної ставки відсотка не є суттєвим, відображається за номінальною вартістю. Відповідні резерви на покриття збитків від сумнівної заборгованості визнаються у складі прибутку або збитку, коли існують об'єктивні свідчення того, що актив знецінився. Якщо компанія визначить, що не існує об'єктивних свідчень знецінення для індивідуально оціненої дебіторської заборгованості, незалежно від її розміру, така дебіторська заборгованість включається до групи дебіторської заборгованості з аналогічними характеристиками кредитного ризику і оцінюється на предмет знецінення на колективній основі. Для цілей колективної оцінки на предмет знецінення дебіторська заборгованість групується на основі аналогічних характеристик кредитного ризику. Ці характеристики є важливими для оцінки майбутніх потоків грошових коштів для груп таких активів, оскільки вони вказують на здатність дебіторів сплатити усі суми заборгованості у відповідності з договірними умовами активів, оцінка яких здійснюється. Майбутні потоки грошових коштів від групи дебіторської заборгованості, на предмет знецінення якої здійснюється колективна оцінка, визначаються на основі потоків грошових коштів від активів за договором та досвіду керівництва щодо сум вірогідного прострочення заборгованості, який враховує результат минулих збиткових подій та успіху у відшкодуванні прострочених сум. У минулий досвід вносяться коригування на основі поточної інформації, яка підлягає спостереженню і яка відображає вплив поточних умов, які не існували у попередні періоди, а також усунення впливу минулих умов, які не існують у поточному періоді.

2.2.11. Кредиторська заборгованість

Кредиторська заборгованість визнається та первісно оцінюється за справедливою вартістю. Кредиторська заборгованість класифікується як довгострокова, якщо вона повинна бути погашена протягом періоду більше дванадцяти місяців від звітної дати. Кредиторська заборгованість, яка повинна бути погашена протягом дванадцяти місяців від звітної дати, класифікується як короткострокова кредиторська заборгованість.

2.2.12. Кредити банків та позики.

Позики та запозичені кошти при первісному визнанні відображаються за справедливою вартістю без урахування понесених витрат на операцію. У подальшому всі запозичені кошти оцінюються за амортизованою собівартістю за методом ефективних відсотків. Будь-які різниці між собівартістю та вартістю погашення відображаються у звіті про сукупні доходи за період, на який надані запозичені кошти. Позики та запозичені кошти класифікують як оборотні, якщо термін їх погашення не перевищує дванадцяти місяців від дати звіту про сукупні доходи. Кредити та позики класифікуються як короткострокові зобов'язання, окрім випадків, коли Компанія володіє безумовним правом відкласти урегулювання зобов'язання, як мінімум, на рік після дати складання бухгалтерського балансу.

Витрати за позиками.

Витрати за позиками, які не є часткою фінансового інструменту та не капіталізуються як частина собівартості активів, визнаються як витрати періоду. Компанія капіталізує

витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, як частина собівартості цього активу.

Згортання фінансових активів та зобов'язань.

Фінансові активи та зобов'язання згортають, а нетто-величину відображають у балансі, якщо Компанія має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

2.2.13. Резерви

Резерв відображається в звіті про фінансовий стан у тому випадку, коли у Товариства виникає юридичне або обґрунтоване зобов'язання у результаті події і існує ймовірність того, що буде потрібно відволікання коштів для виконання цього зобов'язання. Якщо сума такого зобов'язання значна, то резерви визначаються шляхом дисконтування очікуваних майбутніх потоків грошових коштів з використанням ставки дисконтування до оподаткування, яка відображає поточну ринкову оцінку тимчасової вартості грошей і, де це доречно, ризики, властиві даним зобов'язанням. Резерв під реструктуризацію визнається в тому періоді, коли Компанія затверджує офіційний детальний план реструктуризації і приступає до її проведення або публічно оголошує про майбутню реструктуризацію. Резерв під майбутні операційні витрати не формується.

2.2.14. Винагороди співробітників.

При визначенні величини зобов'язань відносно короткострокових виплат співробітників дисконтування не застосовується, і відповідні витрати визнаються по мірі виконання співробітниками своїх трудових обов'язків. Відносно сум, очікуваних до виплати в якості премій або в рамках короткострокового плану виплати премій або участі в прибутках, визнається зобов'язання, якщо у Товариства є чинне юридична або передбачається сформоване зобов'язання щодо виплати відповідної суми, що виникло в результаті здійснення співробітником своєї трудової діяльності в минулому, і величину цього зобов'язання можна оцінити з достатнім ступенем надійності.

2.2.15. Пенсійні зобов'язання.

Відповідно до українського законодавства, Компанія утримує внески із заробітної плати працівників до Державного пенсійного фонду. Поточні внески розраховуються як процентні відрахування із поточних нарахувань заробітної платні, такі витрати відображаються у періоді, в якому були надані працівниками послуги, що надають їм право на одержання внесків, та зароблена відповідна заробітна платня. Компанія не має пенсійних планів відносно своїх працівників.

2.2.16. Капітал

Капітал визнається за справедливою вартістю внесків, отриманих Компанією. Статутний капітал відображається у звітності як величина зареєстрованого капіталу у відповідності зі статутом Компанії.

Резерв переоцінки включає дохід від переоцінки основних засобів. Надлишок переоцінки відноситься на «Нерозподілений прибуток», коли відбувається вибуття переоціненого необоротного активу.

Нерозподілений прибуток (накопичений збиток) включає всі результати поточного та попереднього періоду, розкриті у звіті про сукупний дохід.

Право Компанії повідомляти про виплату та виплачувати дивіденди регулюється діючим законодавством України.

Дивіденди відображаються у фінансовій звітності як розподіл нерозподіленого прибутку при повідомленні

2.2.17. Пов'язані особи

Компанія визначає пов'язані особи відповідно до МСФЗ (ІАС) 24 «Розкриття інформації про пов'язані сторони».

Перелік пов'язаних сторін Компанії:

- юридичні та фізичні особи, які здійснюють контроль або мають суттєвий вплив на Компанію,
- керівник та інші особи, які належать до провідного управлінського персоналу Компанії, а також близькі члени родини таких осіб,
- юридичні та фізичні особи, контроль або суттєвий вплив щодо яких має Компанія.

2.2.18. Фінансові звіти

При складанні фінансової звітності встановити кордон істотності в розмірі 100 грн.

Звіт про рух грошових коштів складається за прямим методом із застосуванням відповідної форми звіту.

Згідно з МСФЗ 10 «Події після закінчення звітного періоду» виправлення помилок, допущених при складанні фінансових звітів у попередніх періодах, здійснювати шляхом коригування сальдо нерозподіленого прибутку на початок звітного року.

Розділ 3. Аналітична інформація за окремими статтями Балансу станом на 01.01.2019р. та 31.12.2019р.

Основні засоби

Облік основних засобів в Компанії здійснюється з використання МСФЗ 16 «Основні засоби». Основні засоби згідно наказу про облікову політику Компанії враховуються по первісній вартості за вирахуванням накопиченої амортизації. При необхідності заміни значних компонентів основних засобів через певні проміжки часу витрати, пов'язані з цим, визнаються в балансовій вартості основних засобів, якщо виконуються усі критерії визнання. Усі інші витрати на ремонт та технічне обслуговування визнаються у звіті про прибутки та витрати у час понесення.

Амортизація за усіма групами основних засобів нараховується прямолінійним методом. Ліквідаційна вартість визначена рівною нулю.

Нами не виявлено фактів, що свідчать про невідповідність ведення обліку основних засобів Міжнародним стандартам бухгалтерського обліку та Міжнародним стандартам фінансової звітності.

Інші фінансові активи та фінансові зобов'язання

Позики та дебіторська заборгованість.

Компанія має довгострокову та короткострокову дебіторську заборгованість. Короткострокова дебіторська заборгованість представлена іншою поточною дебіторською заборгованістю.

Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги 2019 – 14 тис.грн., 2018 – 146 тис.грн.

Інша поточна дебіторська заборгованість 2019 – 9830 тис.грн., 2018 – 9680 тис.грн.

Найбільшими дебіторами на 31.12.2019 року є:

ТОВ «Мега Сейф» (поворотна фінансова допомога) 6370 тис.грн.
ПП «Найс Плюс» (поворотна фінансова допомога) 2374 тис.грн.

Зобов'язання

Товариство не має довгострокових зобов'язань.

Поточні зобов'язання

Кредиторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги 2019 – 0 тис.грн.,
2018 – 0 тис.грн.

Справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань, включена у фінансову звітність є сумою, на яку може бути обмінаний інструмент в результаті поточної угоди між сторонами, що бажають здійснити таку операцію, відмінною від вимушеного продажу або ліквідації.

Для визначення справедливої вартості використовувалися наступні методи і допущення :
справедлива вартість грошових коштів, дебіторської і кредиторської заборгованості рівна їх балансовій вартості в основному з огляду на те, що ці інструменти будуть погашені найближчим часом.

Станом на 31 грудня 2019 р. балансова вартість дебіторської заборгованості та кредиторської заборгованості, дорівнювала її справедливій вартості.

Грошові кошти та короткострокові депозити.

На 31.12.2019р грошові кошти та їх еквіваленти складали:

Грошові кошти та їх еквіваленти - рахунки в банках 2019р. – 187тис.грн., 2018р. – 146 тис.грн.

Нами не виявлено фактів, що свідчать про невідповідність ведення обліку фінансових активів та зобов'язань Міжнародним стандартам бухгалтерського обліку та Міжнародним стандартам фінансової звітності

Капітал

Учасником ТОВ «КУА «ЧІФ КЕПІТАЛС КОМПАНІ» є АЛЬФАБЕТ АГРО ДіЕмСіСі, яка володіє часткою в сумі 10 730 640 (десять мільйонів сімсот тридцять тисяч шістьсот сорок грн. 00 копійок) гривень, що становить 100,00 (сто) % статутного капіталу.

Статутний капітал станом на 31.12.2019 року сформований повністю грошовими коштами на загальну суму 10 730 640 (десять мільйонів сімсот тридцять тисяч шістьсот сорок грн. 00 копійок) гривень.

Облік Статутного капіталу здійснювався на рахунку 40 «Статутний капітал». Аналітичний облік по рахунку 40 «Статутний капітал» проводився у розрізі учасників.

Частка держави в статутному капіталі Товариства відсутня.

Доходи та витрати

Доходи та витрати Компанії відображаються відповідно принципам нарахування на дату виконання робіт, надання послуг.

Разом доходів 2019р. – 317 тис.грн.. 2018р. – 250 тис.грн.

Разом витрат 2019р. – 257 тис.грн.. 2018р. – 246 тис.грн.

За підсумками 2019 року Товариство отримало прибуток у сумі 49 тис. грн.

Нами не виявлено фактів, що свідчать про невідповідність річної фінансової звітності Компанії вимогам Міжнародних стандартів фінансової звітності в частині розкриття інформації про доходи та витрати.

Розкриття інформації про пов'язані сторони

Інформація про перелік пов'язаних осіб:

Найменування: АЛЬФАБЕТ АГРО ДіЕмСіСі

Реєстраційний номер: DMCC87318

Дата, номер та орган реєстрації: 17.05.2017, Міністерство закордонних справ та міжнародного співробітництва, Об'єднані Арабські Емірати, реєстраційний номер DMCC87318

Місцезнаходження: Блок 3406-35, Швейцарська вежа, ділянка №JLT-PH2-Y3A, Башти озера Джумейра, Дубай, Об'єднані Арабські Емірати

Частка у статутному фонді КУА: 100%

Події після звітного періоду

Станом на дату даного підтвердження звітності в Компанії відсутні події після дати балансу, які не знайшли відображення у фінансовій звітності, однак можуть мати істотний вплив на фінансовий стан.

Директор

Гелік Р.О.

Головний бухгалтер

Тарасов В.О.

Директор

Гелік Р.О.

